

नाडायन SAṂSK. K. 184, a, 10.

नाडिका 2) Röhre WEBER, ĠJOT. 83. — 3) WEBER, ĠJOT. 78. fg. 104. fg. SĀH. D. 193, 3. ध्यानं च षष्टिनाडिकम् Verz. d. Oxf. H. 237, a, 10. — 5) der Schol. liest नालिकादिभिः, welches er durch सामादिभिः erklärt. — Vgl. वि०.

नाडिकादत्त m. N. pr. eines Autors, = नाडीदत्त Verz. d. Oxf. H. 292, a, 33.

नाडिकावृत्त n. Aequinoctialzirkel GOLĀDHJ. 6, 12. — Vgl. नाडीवलय.

नाडी 1) Spalte KATHĀS. 60, 30. Z. 8. fg. streiche प्रवृत्ता bis तथा । — 7) SĀH. D. 313. Verz. d. Oxf. H. 237, a, 10. — Vgl. मक्ता०.

नाडीदत्त m. N. pr. eines Autors, = नाडिकादत्त Verz. d. Oxf. H. 292, a, 32.

नाडीवलय n. = नाडिकावृत्त GOLĀDHJ. 1, 11. 5. fgg.

नाडीशुद्धि f. Titel einer Schrift HALL 17.

नातिगाध adj. nicht gar seicht, ziemlich tief: जलाधार MBH. 12, 4891.

नातिदीर्घ adj. nicht gar zu lang SĀH. D. 208, 1.

नातिस्वल्प adj. nicht gar zu kurz SĀH. D. 208, 1.

नात्यन्तदूर adj. nicht sehr weit entfernt KATHĀS. 102, 55.

नाथ् mit घ्नु Jmd (acc.) bitten: ०नाथति KATHĀS. 74, 224. ०नाथ्यमान 91, 38. ०नाथित 31, 96. 121, 146. ०नाथिनुम् 117, 145. ०नाथ्य PRAB. 24, 3, v. 1.

नाथ 2) a) Besitzer Spr. 5417.

नाथल, लोकानाम् R. 7, 84, 15.

नाथवत् KATHĀS. 108, 58. f. MBH. 13, 2212.

नाद् 1) हृत्काण्ठमूर्धनादाः क्रमादमी मन्द्रमध्यताराव्याः Laute, Töne Verz. d. Oxf. H. 200, b, 3. — 2) WEBER, RĀMAT. ŪP. 311. fg. 314. fg. 333. fgg. KATHĀS. 46, 116. — Vgl. मक्ता०.

नादिन् 1) भूर्भूमिध्मातगोष्पङ्कनादिनी (भिन्नसेना) lärmend mit KATHĀS. 59, 41. — Vgl. मेघ०.

नादि 4) a) zu streichen, da an der angeführten Stelle नादिम् in न + झ० zu zerlegen ist; vgl. Spr. 838.

नान, नानभट्ट m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 133, b, No. 235.

नाना 1) verschieden, disparat: पदिरुद्धधर्माध्यस्तं तन्नाना यथा शीतिले SARVADARĢANAS. 12, 3. 146, 14. als adj. (!): नारीषु नानामु PAÑĀR. 3, 1, 13.

नानाल SARVADARĢANAS. 52, 16. 22. 61, 18.

नानादीक्षित m. N. pr. eines Autors HALL 99.

नानापाठक m. desgl. HALL 11.

नानार्थ 3) ०रत्नतिलक = अनेकार्थतिलक Verz. d. Oxf. H. 332, a, 3.

नानावृत्तमय (von ना० + वृत्त) adj. in verschiedenen Metren abgefasst SĀH. D. 208, 2.

नान्दिक n. = नान्दीशुद्धि SAṂSK. K. 26, b, 7.

नान्दी 2) SĀH. D. 281. PRATĀPAR. 24, a, 1.

नान्दीमुख 1) m. pl. (sc. पितरः) SAṂSK. K. 30, b, 8. fgg.

नान्दीशुद्धि SAṂSK. K. 26, b, 6. 30, b, 7.

नामस adj. (f. ई) vom Himmel kommend: वाणी KATHĀS. 83, 11.

नामिचक्र n. Nabelkreis (in der Mystik) Verz. d. Oxf. H. 230, b, 36. fgg.

नामिजात adj. nicht von edler Geburt (1. न + झ०) und zugleich aus einem Nabel (नामि + जात) hervorgegangen Spr. 2896, N.

नामिय Verz. d. Oxf. H. 214, a, 3.

1. नामक am Ende eines adj. comp. von नामन् Name; f. ०नामका (!) KATHĀS. 31, 22. 36, 235.

2. नामक (vom caus. von नम्) adj. f. नामिका biegend, krümmend: तनु-

मध्यनामिका स्तनदयो Spr. 3882.

नामकरणा 2) चकार नामकरणां गूढा रक्षति बालयोः die Cerimonie der Namengebung BUĀG. P. 10, 8, 11. das Benennen nach Jmd (einer Gottheit) SARVADARĢANAS. 64, 12. नामकरणां पुत्रादीनां केशवादिनाम्ना व्यवहारः सर्वदा तन्नामानुस्मरणार्थम् 63, 8. fg.

नामकीर्तन n. das Hersagen der Namen (eines Gottos) WILSON, Sel. Works 1, 164.

नामग्रह, भीर्नास्ति राजनामग्रहेण वः KATHĀS. 123, 121.

नामग्राहम् KATHĀS. 78, 106. 100, 24.

नामतीर्थ m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 248, a, 35.

नामधारिन् adj. den Namen — führend, heissend: शारिका० KATHĀS. 73, 110.

नामधेय Sp. 112, Z. 2. fg. die Cerimonie der Namengebung M. 2, 123.

नामन् 2) Name so v. a. Ruhm, Berühmtheit: स्वनामा पुरुषो धन्यः पितृनामा तु मध्यमः । मातृनामाधमः प्रोक्तः श्यालनामाधमाधमः ॥ Spr. 3343.

नामन (vom caus. von नम्) adj. beugend, demüthigend KĀVĀD. 3, 63.

नामनौ (नामन् + नौ) f. ein Schiff dem blossen Namen nach, kein wirkliches Schiff BUĀG. P. 10, 23, 4.

1. नाममात्र, सुचिन्तितं चौपधमातुराणां न नाममात्रेण करोत्यरोगम् Spr. 2979.

2. नाममात्र BUĀG. P. 10, 84, 24. fg.

नामावली f. Titel einer Schrift WILSON 1, 284.

नामिन् (von नामन्) adj. einen Namen habend WEBER, RĀMAT. ŪP. 291.

नाय 2) अ० kein kluges Benehmen kennend Spr. 3913. — Vgl. पुरुष०.

नायक 1) वणिङ्गिवह् ० KATHĀS. 88, 5. मैत० so v. a. der Dümme unter den Dummen 63, 197. नायिका so v. a. Geliebte: नाकायिपनायिकाः so v. a. die Apsaras NAISH. 22, 46. — 2) SĀH. D. 332. — 3) HALĀ. 2. 409. ÇIÇ. 2, 92 (zugleich Feldherr). — 5) vgl. भट्ट०.

नायकरत्न n. Titel eines Commentars Verz. d. Oxf. H. 220, a, No. 327.

नायकाय् (von नायक), ०यते den Mittelstein in einer Perlenschmuck darstellen ÇIÇ. 2, 92.

नार 3) c) 4 Mal — — — — — Ind. St. 8, 367.

नारक 1) जलवः HALĀ. 3, 3. दूताः KATHĀS. 72, 360. दुःख 96, 20. गति BUĀG. P. 11, 20, 13. m. Herr der Unterwelt (Comm.) TBR. 3, 1, 1.

नारङ्ग 1) a) auch नारङ्गी f. Spr. 3761.

नारदीय, ०महास्थान n. N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 331, a, 3.

नाराच 4) vgl. Ind. St. 8, 397. 417. 422. fg.

नाराचक n. und नाराचिका f. ein best. Metrum Ind. St. 8, 367. 422.

नारायण 1) WEBER's Ansicht s. Ind. St. 9, 2. — 4) ein Sohn Bhū-mitra's, ein Fürst aus der Dynastie der Kāṇvājana, BUĀG. P. 12, 1. 19. — 7) b) KATHĀS. 33, 171. 36, 72. 76.

नारायणकण्ठ m. N. pr. eines Autors SARVADARĢANAS. 88, 13.

नारायणगीता f. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 302, a, No. 736.

नारायणतत्त्ववाद m. desgl. HALL 94.

नारायणदीक्षित m. N. pr. eines Mannes HALL 208.

नारायणदेव 2) Verz. d. Oxf. H. 201, a, No. 480.

नारायणपद्धति f. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 292, a, 34.

नारायणवार्तिक n. Titel einer Schrift HALL 202.